

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошені звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надсланим» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 15 кр. від стрічки.

З Новим роком.

З Богом починаємо Новий рік. Чи буде він лучший для Руси-України? Віримо, що буде. Буде лучший, бо сили наші зросли, а силами тими не лише двигнемось, але і зможемо ними відперти всякі хоч би які удари.

Кривди нічиєї не хочемо. Хочемо лише справедливости і свого права. Таким честним змаганям Бог поблагословить щедро.

Під прапором позитивної духової та економічної праці перемога остане нашою. Плоди сеї праці слідні. Письменство наше, красне і наукове, розцвітає ся чимраз буйнійше. Поважно вступає Русь в ряди культурних європейських народів. Круг тямущих людей ширшає. Заводові мужі науки підростають. Розсадники духової культури множать ся. Просвіта входить чимраз глибше в маси народа. Маси ті будять ся з тяжкого просоня. Освідомлене росте. Сповняє ся скорим ходом завіт Тараса: Старший брат горне молодшого до груди. Облоби засіватуть ся здоровим зерном. Будуть колись і добрі жнива. Всюди замітний рух. Всюди ревний труд. Байдушність для народної справи счезає.

За світлом «правди і науки» прозябне небавом і красша матеріальна доля руского народа. На поли економічним появились численні щирі труженики. По всіх усюдах несе ся поклик: Своя поміч! Она найлучша, бо найпевнійша.

Тільки-ж чи все вже зроблено і чи всюди довершено народну велику роботу? Ні! Се доперва добрий, спорий початок широкої роботи, що кладе кріпки і тривкі основи під лучшу будуччину всякого народа. Та і не повсюди прийнято ся за ту роботу. Не прийнято ся за неї на цілій московській Русі, де «на всіх язиках все мовчить», давлене національним, релігійним та державним централізмом. Але тим більший обовязок, брати ся за діло, тяжить на австрійській Русі, на тій нації Сабавдії. Зрозуміли сей обовязок австрійські Русини і тому заходи їх тут тим ревнійші. Успіх певний. Як на наших очах культурна Європа ломить мур китайський, так провалють ся колись і московські кордони. Світло правди скорє в бігу і проникливе. Правда вирине і з дна моря. Україна воскресне і стане жити своїм житєм.

Трицятьмільоновий велит не боїть ся потонути в чужій пучині. Він щасливо перетривав тяжкі времена набігів дикарських орд азіяських, а не подав ся. Де ті орди, почавши від Скитів, а покінчивши на Татари? Они з'асимільовані, зручені, з'європейчені безслідно. В тім історичнім факті лежить порука красної будуччини для нас. Русь-Україна відродить ся. Она заживе опять своїм житєм. Держави упадають, але живі народи не вмирають.

Велит руский розложив ся широко і далеко по сарматским Низу. Він залаг ціле Подніпрове, Подонщину та Подністрове. Опер ся головою о Бескид, а руками сил-

нун за Буг і на підкавказкий Кубань. А він росте ще...

Руский нарід свідомий і свого історичного посланництва. Колись перший поніс він світло Христової науки на найдальшу північ. Колись оборонив своєю грудю християнство на Востоді. Колись влучав він сьміло в магометанський Царгород, котрому улягла навіть вся середуща Європа. Колись двинув він державу литовську своєю культурою. Колись наділив він Польщу могутством. Відтак зробив Москву первостепенною державою на європейським востоді. Сини єго давали в орден німецький, сини єго давали Польщі лицарську силу і найсвітліїших мужів державних. Сини єго реформували з Петром Москву. Руский нарід — се культурний і гуманний елемент в родині славянській. До кого віками приляг руский велит, тому надавав він європейського значіння. Так буде і в будучности.

Але чоґож сей велит занепає нині так тяжко, що чужинці ним орудують? На жаль, відповідь на се питає містить ся в однім слові. А словом сим є — роздор! В роздорі жили рускі язї, роздором упала Гетьманщина. Роздор сей і нині вяже руки рускому народові.

Але ні! Роздору сего не буде! На овиді галицким множать ся безрадні познанки, що роздертий табор народоуців сполучить ся небавом в одну цілість. Не зрадімо сим ніякої тайни, наколи скажемо, що на довірочних зборах народовецької опозиції в жовтви поклик до сполуки всіх народоуців вийшов з поважних уст людей наших львівських, як і з краю. Рівнож залунав такий поклик на днях і в таборі утилітаристів. Обі сторони чувствують, що дальший роздор не лише безхосенний, але і шкідний. А покінчити з ним треба тим скорше, бо на галицким овиді стає хмарно. Найближша будучність може принести галицким Русинам всякі несподіванки. Русь не має багато приятелів, а недруги — найби не заскочили єї невідготовленою.

Щоґж вийшло з чоґиролітного роздору народоуців? Вправді появилася тут і там плідна емуляция в народній роботі. Одні і другі силувались подати докази, що в їх таборі робота іде вперед. Емуляция така була благородна і найби продовжала ся. Але роздор сей, як всякай роздор, обезсилив галицку Русь на внї. Він всякому був на руку, лише не рускому народові, а з него міг би дехто скористати і в найближшій будучности. Догадливий здогадає ся, о що нам ходить. Русь галицка чує душею, що кілька тяжших років приїде ся єї тепер пережити. У Відни хлопоче собі дехто голову новою конституцією, в краю ситуація що-найменше — неясна. Най-жеж те все не заскочить нас розбитими. Caveant consules!

Отжеж буде Новий рік для нас лучший. Буде хоч би тим, що роздор в народовецьким таборі покінчить ся. Ми хочемо сего і віримо в успіх. Трохи доброї волі з обох сторін, а діло зложить ся на радість Русі!

Сильні народи можуть собі позвляти

на збиток дроблення себе на фракції. Галицка Русь за слаба, щоб ділитись на табори. Однакова мета наша, тож станьмо опять за одно!

Такий наш новорічний поклик.

Дай Боже, щоби осуцнив ся як найскорше. Русь галицка сего домагає ся. Проч з личностями перед добром загалу!

Перегляд 1898 року.

I. Загранична політика.

Минувший рік перейшов мирно в Європі. Але той мир тяжів величезними податками на державах, що старають ся взаїмно себе перевиснити у зброєнях. Як змора у сні, так народам не давала суюпокою думка, що мимо заповінь дипломатії, що зброєня роблять ся в інтересі мира, таки они колись доведуть до страшенної війни з видосконаленим оружьем між мільонами загального ополчення союзних держав.

На політичнім овиді виступали через цілий рік хмари і хмарки в виді дипломатичних нот, підвешень видатку в бюджетах на узброєне флот і збільшенє армії, а переловсім відоміи події на далекім сході тревожили пераз миролюбні круги в Європі. Великі і промислові держави, котрим стає за тісно на європейським континенті старали ся передовсім о розширенє і зміцненє своїх колоній. Особливо Англія і Франция кинулись з подвійною силою здобувати нові терени для збування плодів свого промислу і експлоатації природних скарбів далеких країв. Обі суперницї здибали ся в половині дороги в своїх заборчих походах і звідси приходило між ними до такого напруженя, що здавало ся, завзятий спір буде рїшати сила оружя. Але невпевність, як уложать ся союзи держав, хто возьме чюю руку, здержувала навіть могутну Англію піднести военний оклик. З другої сторони Франция, хотїи чує за собою могутного союзника Росію, поступала умірковано і уступчиво, а на провокації Англії відповідала здержаним тоном.

Найбільшу причину до взаїмної зависти подавали забори держав в північно західних Хінах. По побіді Японії над Хінами оводі побіді видерли тій державі злучені в союз Росія, Франция і Німеччина і кожде з них присвоїло собі якийсь кусок з небесної держави. Наймаєтнійший кусок забрала Росія, бо під позором аренди загорнула Японією здобуті краї і вимогла для себе право будоваєи залізної дороги через Манчжурію в цілі полученя занятих околиць із східним Сибіром. Ся залізниця набирає великої економічної, але також і політичної ваги, бо Росія вздовж неї розкладає кріпки відділи війська, себ-то для охорони залізничого шляху, а в дійности для скріплення свого становища і російского значіння на далекім сході. Німці скористали з факту замордованя двох своїх місіонарів і загорнули шар землі з догідною пристанією Кіао-Чав. Франция так само з полудня, за незначні забуреня, грозить хінському дворови оружним походом в неспокойні провінції. Англія знов дорогою дипломатичною уложила ся з Японією о відступленє пристани Вай-гай-вай, щоби англійска флота в догіднім місци могла сторожити над поступованем других держав.

При таким суперництві навіть на широких територіях хінської держави приходило між

жінки, то він місто видати на него засуд, казав двом жовнірам стати при дверях салі розправ, сам скинув з себе, сурдут, ковнірець, маншети, сказав то само зробити обжалованому і став з ним боксувати ся в присутности публіки. Зараз за першим разом так «замалював» обжалованого, що той упав на землю, а коли той підніс ся, знов слідував удар за ударом. Обжалований хотів силоміць утечи, але задержали его жовніри і публіка, а пан судия так ему «доправив», що той знов упав на землю. Пан судия сів тоді на него і бив так довго, доки обжалований не зложив сьвятого приречення, що жінки більше бити не буде. — Іди отже до дому і поводи ся так, як слід мужчини, — сказав до нього на пращане слуга Теміди і сів на свій фотель, судити інші справи. Так покарано чоловіка, буючого своєю жінку в славнім городі Вількесбер, держави Пенсильвенії, а телеграф розвіс зараз вість про се по всіх Сполучених Державах.

— **Вік оленя.** По думці знатоків життя звіврят, олень живе 30 літ. Але инакше кажуть люди, що слідили жите оленів в протягу кількох поколінь. Капітан Мак Donald оповідає, що знав білі олені в Льок Треіг через 50 літ; его батько знав їх такий самий протяг часу, а дідо так само через 60 літ перед тим. З того можна заключити, що олені живуть до 200 літ. В 1826 р. Мак Donald убив оленя, що мав на лівім уху такий самий випалений знак, який положив молодим оленям перед 150 літами якийсь Ewen Mac Jan-Og. Замітний також погляд народів в різних краях на жите звіврят, а між ними і оленя. На їх гадку: кінь живе три рази так довго як пес; чоловік три рази довше від коня; олень три рази довше від чоловіка, а орел три рази довше від оленя. Найдовше від всіх звіврят живе крук.

— **Рідкий гріш.** Межи збирачами старих грошій викликав велике заінтересоване знайдений в Парижі гріш з образом Ісуса Христа. Є то радше рід пам'яткового медалю, який перед дво-

ма сотками літ роздавали місіонарі в Польщі і Росії, але що пізніше ті всі медалі зтягнуто і перетоплено, тому тепер знайдений уходить за велику рідкість. До тепер находить ся в руках два такі гроші, ново знайдений в Парижі і в одного збирача антиків, Густава Кальліано, в Бадені. Послідній подобано случайно при будові готелю в Сольногороді 5 метрів глибоко в землі. Оба суть такі самі: з одної сторони вибите є погрудє Ісуса Христа а з другої гебрейська напись: Месія, король, зійшов в супокою, бого-чоловік Ісус. Зі зверхного вигляду можна вносити о еще новішим походженю того гроша, але будь-що-будь становить він незвичайну вартість з причини звої рідкості.

— **Дрібні вісти.** Краєвий маршалок гр. Станислав Бадені виїхав на три дні до Радехова. — Слідство против гр. Старженського, хотія Дашинський від него усунув ся, веде радник Гільд дальше. — Гр. Казимир Бадені виїхав з Відня до Швайцарії. — На цитаделі у Львові стрілив собі з карабіна в уста Альфред Ролінг, прийшовши до касарні, щоби відвідати свого знакомого. Тяжко раненого (куля прошила горішню щоку і виїшла в околици лівого ока) відвезла ратункова стация до шпиталю. — На дорозі з Білки до Подусова під Черемішлянами найдемо замерзле тіло селянки Марії Ковальчук. — Італійське правительство зі згляду на сумне положенє бразилійських виселенців заборонило еміграцію з Італії до Бразилії. — В Римі викрито в часі археологічних дослідів найдавніший римський пам'ятник — гробовець Ромулюса. — В часі повороту російських війск з Талієнвану під командою генерала Гродикова затонув пароход саме коли доїжджав до стациі Хабаровска. Залогу уратовано. — В Бомбаю зачинає чума знов ширити ся; в передостатнім тижни померло 154 осіб, в остатнім 220 осіб.

Телеграмн.

Відень, 12. січня. На вчерашній раді міністрів ухвалено звести влітковий стан в осьми послідних повітах галицьких, в котрих доси обов'язує. Ся ухвала буде урядово оповіщена в найближших днях, у всякім случаю перед зібранєм ради державної.

Будапешт, 12. січня. Вигляди мирових переговорів погіршили ся. Опозиція домагає ся передовсім димісії цілого кабінету і не хоче вдовольати ся уступленєм самого бар. Банфіого Відтак домагає ся запоруки, що угода в Австрії буде переведена лише в дорозі парламентарній, а наколи-б єї заступив §. 14, то опозиція домагає ся проклямації самостійности Угорщини і закнученя з Австрією осібногo трактату митового. Надто опозиція хоче призволити лише що найменше на піврічну угодову провізорію.

Париж, 12. січня. Суд поліційний засудив Еміля Золю заочно на грошеву кару 100 франків і 500 фр. відшкодованя за те, що обжалував Жідета о знеславленє его вітця на підставі сфальшованих документів. Оборонець Жідета домагав ся 10.000 фр. відшкодованя.

ТОВАРИСТВО
для розвою рускої штуки
стоваришенє зареєстрованє з ограниченою порукою
у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малярства, різьбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографій, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесійні, сповідальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє плани церков, каплиць і пр. і удержує на складі фотографічні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совістне виконанє.

Цілю Товариства є: піднести нашу штуку і втворити руску школу шток красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичній опії нашой П. Т. Публіки духовної і сьвітской, надіємо ся, що зволить Ова причивити ся до осягненя сеї цілі численними замовленнями, котрі приймає

— виключно лиш Диренция Товариства. —
З глибоким поважанєм **Дирекция.**

Товариство не послугує ся агентами.

Артист.-літературні Новини

виходять квіжками величви 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальва і перекладана. Програма в заголовку: сильніше увзгляднюване артистичного викінченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна квіжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.
Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зиблікевича, число 34.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдєня!

ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамскої і для дітій
у Львові, площа Бернадинська число 10.

має честь повідомити отсім Вп. Публіку, що вграбляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдєня, з всякого рода шкір, як: Обуве мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновленя і направи Кальоші і Плащі кавчукові, всякі гумові приряди як також зельованя обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовленя виконує в можливо як найкоротшим часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанєм

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальошів і плащів кавчукових.

Галицький Банк кредитовий
почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виповідженєм,

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виповідженєм,

а всі инші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна квіжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хоршими витискамі 50 кр. — На почтову оплату 5 кр.
Замовленя з провінції у автора ул. Зиблікевича ч. 18, Львів.
У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

1000 туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ
у Львові, лиця Галицька число 12.

Замавляючим 5.000 тутокo разом опя чованє і відсилка франсо.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ
Емілії Соколовскої
у Львові, Ринок ч. 29., 1. п.
приймає ласкаві замовленя і виконує їх густо-206 вно і по приступних цінах.
НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах
Замісцеві панночки приймає на помешканє